

Hans + Laurel = sant. Efter 30 år fann Hans Sjöberg och Laurel James varandra igen. "Vi har så kul ihop och är bekväma ihop. Min kärlek till Laurel har varit otroligt djup från början", säger

När kärleken fick en

LIVSSTIL

1980 blev Hans Sjöberg, 17 år, och Laurel James, 16 år, blyxtförälskade. Sorgen var stor när de skildes åt. De bildade familjer på var sin sida av Atlanten, men glömde aldrig varandra. 30 år senare fick de åter kontakt och det visade sig att kärleken fortfarande var lika stark.

Hans Sjöberg, i dag 54 år, var utbytestudent på high school och hade nyligen landat i USA när en liten tjej med ett stort leende kom för att äta pannkakor. Laurel James, i dag 53 år, var bästa kompis med dottern i värdfamiljen.

– Jag blev kär första gången hon skratade, berättar Hans.
Resten av året var de tillsammans så mycket de kunde.

– Jag minns att Hans hade träskor hela tiden. Jag hade aldrig sett så konstiga skor, men jag tyckte att han var cool ändå, skrattar hon.

När de beskriver sin romans är det som ett manus till en high school-film i bästa Hollywood-anda.

Hans valde medvetet en skräckfilm på första träffen bara för att ha en ursäkt att hålla handen och han skickade romantiska meddelanden på svenska till Laurel i skolan som personalen i kansliet sprang och gav henne i tron att det kunde vara något viktigt.

Paret fnissar också hysteriskt när de berättar om Laurels kompis Karen som skjutsade dem runt runn i sin bil bara

för att de skulle få möjlighet att hängla i baksätet. Hans och Laurel var konservativa pastorer och egentligen inte vara ensam med Laurel.

Någontans visste de hela tiden att Hans utbytestår skulle komma till ända, men slutet var ändå brutalt. Laurel berättar om hur Hans kom för att ta avsked på våren år 1981.

– Det kändes överkligt. Hemskt. Och Hans pappa satt utanför i bilen och väntade.

Laurels föräldrar var lättade. Att det kunde finnas en framtid med en kille från ett annat land var otänkbart.

– De trodde att jag skulle glömma Hans, men det gjorde jag aldrig.

De skrev brev till varandra. Men två år senare blev Laurel ihop med sin brors kompis och det dröjde inte länge förrän han friade.

– Alla hade ändå sagt att det aldrig kunde bli Hans och jag.
Hans var förkrossad.

Tips

1. Var öppen för förändringar.
2. Berätta varje dag för varandra hur mycket ni älskar varandra.
3. Berätta direkt om något gnager.
4. Var inte långsint.

– När vi stod i kyrkan och skulle ta bröllopsbilder kom en person och sa att jag hade samtal från Europa, berättar Laurel.

Det var på den tiden dyrt att ringa mellan länderna.

– Jag minns att jag sprang med brudklänningen till kontoret där Hans väntade i luren. Han bad mig att jag inte skulle gifta mig. Vi grät båda två.

I dag skäms Hans för det samtalet. Men han var 21 år, hon 20, och kärleken var fortfarande stark.

Några år senare kom Hans till Seattle i jobbet. Han minns den märkliga känslan att se att Laurel var gravid. Laurel fick tre barn i tät följd, två söner och en dotter. Så småningom gifte även Hans sig och fick en son. De tappade kontakten.

Ett par gånger under 1990-talet kom Hans på jobbresor till Seattle. Han letade alltid efter henne, utan resultat.

År 2010 hittade Karen, Laurels kom-

Hans Sjöberg.

Foto: Helena E. Källgren

Förändring. "Om jag inte hade varit öppen för att förändra mitt liv hade jag inte levt här med Hans i dag", säger Laurel James.

Tatuering. Laurel har tatuert Hans namn på ena skuldran.

andra chans

pis med bilen, Hans på Facebook. Laurel blev nervös, men tog raskt en snyggare profilbild och skickade iväg en vänförfrågan. Hans satt i sin stuga i Funäsdalen och funderade på vem Laurel var. Hon kallades Lori av alla när hon gick i high school och efternamnet var nytt. Till slut skickade hon ett personligt meddelande och polletten trillade ned. Hans tjöt av glädje.

– Det var som att vinna två billiarder dollar.

Sedan den dagen har de pratat med varandra varje dag, och det tog bara ett par månader tills de sågs. Hans hade inte längre några träskor men Laurel hade sitt leende kvar. De tvekade aldrig på sina känslor. Laurel sålde det mesta av sina prylar och flyttade till Sverige år 2011.

Hans och Laurel beskriver varje vardaglig middag som god och rolig. De kan slappna av i varandras sällskap.

Men även om de är tacksamma för sitt

nya liv finns utmaningarna där. Laurel längtar efter sina barn och barnbarn. Hon hade aldrig kunnat föreställa sig att hon skulle bli en mormor som bodde mer än något kvarter bort. Hon tänker också extra mycket på sin dotter Callie som har Downs syndrom. Sedan Callie blev vuxen bor hon på ett gruppbolande och hennes pappa tar ett större ansvar än tidigare.

– Jag vet också att mina söner och deras barn finns där med Callie och jag pratar med henne minst en gång varje dag, ibland kommer hon till Sverige, men det är klart att det är svårt att bo så här långt bort.

Tack och lov har Laurel ett fritt arbete med långa ledigheter. Fem månader om året guidar hon amerikanska turister i Europa. Under vinterhalvåret har hon tid att åka och hälsa på sin familj längre perioder. Kanske kommer också Hans och Laurel en dag att flytta till USA tillsammans. Ett problem är att Hans utbildning som apotekare och doktor i far-

maceutiska vetenskaper inte är gångbar i USA.

– Drömmen vore att spendera vintern där och sommaren här, egentligen är jag inte främmande för att utbilda mig eller börja med ett helt nytt arbete om det är vad som krävs, säger han.

Laurel, om någon, vet att det är just öppenheten som kan skapa nya möjligheter.

– Om jag inte hade varit öppen för att förändra mitt liv hade jag inte levt här med Hans i dag, säger hon.

Hans är helt övertygad om att han och Laurel var menade för varandra från första början, och Laurel instämmer.

– Vi trodde att vi var tvungna att dela på oss när vi var unga fast vi inte ville. Annars hade vi nog hållit ihop under alla år tror jag.

Hans tittar på Laurel.

– Det är en ynnest att vi har fått en andra chans. (TT)

Helena E. Källgren